

Förordning om producentansvar för förpackningar;

utfärdad den 23 november 2006.

Regeringen föreskriver¹ följande.

Syfte

1 § Syftet med denna förordning är att

1. förpackningar skall framställas på ett sådant sätt att deras volym och vikt begränsas till den nivå som krävs för att upprätthålla en god säkerhets- och hygiennivå,

2. producenter skall ordna system för insamling av allt förpackningsavfall som uppkommer och som är hänförligt till producenterna,

3. förpackningsavfall skall tas om hand på ett miljömässigt godtagbart sätt,

4. nå de återvinningsmål för insamlat förpackningsavfall som anges i bilaga 1 till denna förordning.

Definitioner

2 § I denna förordning avses med

1. *Förpackning*: En produkt som framställts för att innehålla, skydda eller presentera varor eller för att användas för att leverera eller på annat sätt hantera varor, från råmaterial till slutlig produkt och från producent till användare, om produkten enligt bilaga 2 till denna förordning är en konsumentförpackning, gruppförpackning eller transportförpackning. Även en engångsartikel som används i detta syfte skall betraktas som en förpackning.

2. *Förpackningsavfall*: Förpackningar och förpackningsmaterial som är avfall enligt avfallsförordningen (2001:1063). Som sådant avfall skall dock inte anses restprodukter från produktionen.

3. *Producent*: Den som yrkesmässigt tillverkar, till Sverige för in eller säljer en förpackning eller en vara som är innesluten i en sådan förpackning.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10, Celex 31994L0062), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/20/EG (EUT L 70, 16.3.2005, s. 17, Celex 32005L0020). Se även Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter (EGT L 204, 21.7.1998, s. 37, Celex 31998L0034), ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 98/48/EG (EGT L 217, 5.8.1998, s. 18 (Celex 31998L0048)).

4. *Återanvändning*: Varje förfarande varigenom förpackningar som är utformade för att användas på nytt ett antal gånger, återfylls eller återanvänds i samma syfte som de är utformade för. Återanvändningen skall ske med eller utan stöd av de hjälpprodukter som finns på marknaden och som möjliggör återfyllning av förpackningen. Återanvända förpackningar blir förpackningsavfall när de inte längre kan återanvändas.

5. *Återvinning*: Varje tillämpligt förfarande som avses i bilaga 4 till avfallsförordningen (2001:1063).

6. *Materialutnyttjande*: En upparbetning i en produktionsprocess av avfallsmaterialet till det ursprungliga ändamålet eller till andra ändamål. I begreppet ingår biologisk behandling. Energiutvinning ingår inte i begreppet.

7. *Energiutvinning*: Användning av brännbart förpackningsavfall för att generera energi genom direkt förbränning, med eller utan annat avfall, men med utnyttjande av värmen.

8. *Biologisk behandling*: Aerob (syrekrävande) eller anaerob (icke syrekrävande) behandling av de biologiskt nedbrytbara delarna av förpackningsavfallet. Behandlingen skall ske under kontrollerade förhållanden och med användning av mikroorganismer, varvid stabiliserade organiska restprodukter eller metan produceras. Deponering av avfallet skall inte betraktas som en biologisk behandling.

9. *Hantering av förpackningsavfall*: Insamling, transport, återvinning och bortskaffande av avfall, inklusive kontroll av sådan verksamhet och efterbehandling av avfallsupplag.

10. *Bortskaffande*: De förfaranden som anges i bilaga 5 till avfallsförordningen (2001:1063).

Tillämpningsområde

3 § Denna förordning skall med undantag för 1 § 4 och 11 § inte tillämpas på förpackningar för konsumtionsfärdig dryck tillverkade av huvudsakligen polymera material eller metall som omfattas av förordningen (2005:220) om retursystem för plastflaskor och metallburkar.

Vad som sägs i 5–10 §§ om insamling, sortering och borttransport skall inte tillämpas på förpackningar som på grund av sitt tidigare eller resterande innehåll utgör farligt avfall enligt avfallsförordningen (2001:1063). Om sådant avfall finns bestämmelser i den förordningen.

Krav på producenter

4 § För de syften som anges i 1 § skall en producent se till att de förpackningar som producenten tillverkar, för in till Sverige eller säljer utformas, framställs och saluförs på ett sådant sätt att de är återanvändbara eller återvinningsbara enligt de kriterier som anges i bilaga 3 till denna förordning så att

1. utsläppen av skadliga ämnen minimeras när förpackningarna, förpackningsavfallet eller restprodukter från hanteringen deponeras eller förbränns och

2. inverkan i övrigt på miljön begränsas när förpackningsavfallet eller restprodukter från hanteringen av förpackningsavfallet bortskaffas.

5 § En producent skall se till att det finns ett lämpligt insamlingssystem för förpackningar som är hänförliga till producenten.

Ett insamlingssystem skall anses som lämpligt om det är lättillgängligt, underlättar för den som innehar förpackningsavfall att lämna ifrån sig detta och i övrigt ger god service åt dem som skall lämna förpackningsavfall till systemet.

Vid bedömningen om insamlingssystemet är att anse som lämpligt skall särskilt beaktas vad som vid samråd enligt 6 § framkommit om förhållandena i kommunen.

6 § En producent som skall tillhandahålla ett insamlingssystem enligt 5 § skall samråda med berörd kommun i frågor som rör insamlingssystemet. Med berörd kommun avses en kommun där skyldigheten enligt 5 § att genom insamlingssystem ta hand om förpackningar skall fullgöras.

Samrådet skall syfta till att med hänsyn till de lokala förhållandena i kommunen samordna producentens ansvar med kommunens renhållningsskyldighet i frågor om

1. hur kommunen kan underlätta uppbyggnaden av producentens insamlingssystem, exempelvis genom att anvisa platser för insamling av förpackningsavfall,
2. vilka åtgärder mot nedskräpning runt platserna för insamling som bör vidtas, och
3. hanteringen av förpackningar som lämnas i producentens insamlingssystem men som inte är hänförliga till producenten.

7 § Producenten skall fullgöra sin samrådsskyldighet genom att självmant eller på kommunens begäran

1. lämna en utförlig redogörelse till kommunen för hur producenten fullgör eller avser att fullgöra de skyldigheter som följer av 5 §, och
2. ge kommunen tillfälle att överlägga med producenten om de förändringar eller den samordning som kommunen anser behövs.

Skyldighet för innehavare av avfall att sortera ut förpackningar

8 § Hushåll och andra förbrukare skall sortera ut förpackningar från hushållsavfall och annat avfall och lämna dem för borttransport i de insamlingssystem som producenterna eller kommunen tillhandahåller för sådant avfall.

Hanteringen av utsorterade förpackningar

9 § En producent skall se till att utsorterade förpackningar som hushållen och andra förbrukare har lämnat i producentens insamlingssystem transporteras bort samt återanvänds, återvinns eller tas om hand på ett annat miljömässigt godtagbart sätt.

10 § När utsorterade förpackningar enligt 9 § skall transporteras genom en producents försorg, får inte någon annan än producenten eller den producenten anlitar för ändamålet ta befattning med transporten.

Producentens uppgiftsskyldighet

11 § En producent skall till Naturvårdsverket lämna

1. uppgift om resultatet av insamlingsverksamheten, återanvändningen, återvinningen och materialutnyttjandet samt andra förhållanden som rör bortskaffandet av utsorterade förpackningar,

2. de uppgifter om tillverkning, införsel till Sverige, utförsel från Sverige till ett land utanför Europeiska unionen, försäljning och andra förhållanden som Naturvårdsverket behöver för att

a) beräkna uppfyllelsen av målen i bilaga 1 till denna förordning, och

b) rapportera till Europeiska gemenskapernas kommission i enlighet med artikel 12 och bilaga 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall², senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/20/EG³.

När det gäller uppfyllelse av målen i bilaga 1 till denna förordning för sådant förpackningsavfall som förs ut från Sverige till ett land utanför Europeiska unionen skall producenten kunna visa att återvinning och materialutnyttjande skett på sätt som anges i denna förordning.

I fråga om förpackningar för konsumtionsfärdig dryck tillverkade av polymera material eller metall gäller uppgiftsskyldigheten den som yrkesmässigt tappar eller till Sverige för in konsumtionsfärdig dryck i plastflaska eller metallburk.

Ett särskilt avsnitt om förpackningar i kommunala avfallsplaner

12 § En kommunal avfallsplan skall innehålla särskilda avsnitt om förpackningar och platser för insamling av förpackningsavfall. Planen skall även innehålla uppgifter om åtgärder för att förebygga att förpackningsavfall uppstår och åtgärder för att främja återanvändning av förpackningar.

Tillsyn m.m.

13 § I förordningen (1998:900) om tillsyn enligt miljöbalken finns bestämmelser om tillsyn.

Bemyndiganden

14 § Naturvårdsverket får meddela närmare föreskrifter om de skyldigheter som avses i 5, 9 och 11 §§.

Naturvårdsverket får meddela föreskrifter om särskilt omhändertagande i fråga om vissa slag av förpackningar, om det finns särskilda skäl för det från miljö- och hälsoskyddssynpunkt.

15 § En kommun får meddela föreskrifter om att en producent skall lämna de uppgifter i fråga om förpackningsavfallets art, sammansättning, mängd och hantering som behövs som underlag för kommunens renhållningsordning.

² EGT L 365, 31.12.1994, s. 10 (Celex 31994L0062).

³ EUT L 70, 16.3.2005, s. 17 (Celex 32005L0020).

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2007 då förordningen (1997:185) om producentansvar för förpackningar skall upphöra att gälla.

På regeringens vägnar

ANDREAS CARLGREN

Egon Abresparr
(Miljö- och samhällsbyggnads-
departementet)

Slag av förpackningsavfall	Återvinning i viktprocent
Allt förpackningsavfall	Till och med år 2008: 50 % varav minst 25 procentenheter utgör materialutnyttjande, Från och med år 2009: 60 % varav minst 55 procentenheter utgör materialutnyttjande
Förpackningar av metall, dock inte dryckesförpackningar	70 % materialutnyttjande
Förpackningar av papp, papper, kartong och wellpapp	65 % materialutnyttjande
Förpackningar av plast, dock inte dryckesförpackningar	70 % varav minst 30 procentenheter utgör materialutnyttjande tillbaka till plast
Förpackningar av glas	70 % materialutnyttjande
Dryckesförpackningar av metall	90 % materialutnyttjande
Dryckesförpackningar av polymera material	90 % materialutnyttjande
Förpackningar av trä	70 % varav minst 15 procentenheter utgör materialutnyttjande
Förpackningar av övriga material	Per materialslag: 30 % varav minst 15 procentenheter utgör materialutnyttjande

Kriterier för förpackningar

Konsumentförpackning: En förpackning som på försäljningsstället utgör en säljhet för den slutliga användaren eller konsumenten.

Gruppförpackning: En förpackning som på försäljningsstället omfattar en grupp av ett visst antal säljheter, oavsett om dessa säljs som en sådan grupp till den slutliga användaren eller konsumenten eller om de endast används som komplement till hyllorna på försäljningsstället, och de kan tas bort utan att det påverkar produktens egenskaper.

Transportförpackning: En förpackning som underlättar hantering och transport av ett antal säljheter eller gruppförpackningar för att förhindra skador vid fysisk hantering eller transportskador. Transportförpackningar omfattar inte väg-, järnvägs-, fartygs- och flygfraktcontainrar

Vid bedömningen av vad som skall anses som en förpackning skall även följande kriterier beaktas.

1. En produkt skall anses vara en förpackning oberoende av övriga funktioner som produkten eventuellt har, såvida den inte är en fast del av en vara och den behövs för att omfatta, stödja eller bevara varan under hela dess livslängd och alla delar är avsedda att användas, konsumeras eller bortskaffas tillsammans.

Exempel: *Förpackning:* konfektaskar, plastfolien kring CD-fodral

Ej förpackning: blomkrukor avsedda att följa med växten under hela dess livstid, verktygslådor, tepåsar, vaxskikt (t.ex. runt ost), korvskinn

2. En produkt skall anses vara en förpackning om den är utformad för och avsedd att fyllas vid försäljningsstället, förutsatt att den fyller en förpackningsfunktion. En engångsartikel skall även anses vara en förpackning om den när den säljs är fylld vid försäljningsstället.

Exempel: *Förpackning utformad för och avsedd att fyllas vid försäljningsstället:* bärkassar av papper eller plast, engångstallrikar, engångskoppar, hushållsfolie, smörgåspåsar, aluminiumfolie

Ej förpackning: omrörare, engångsbestick

3. Förpackningskomponenter och underordnade element som är integrerade i förpackningar skall räknas som en del av den förpackning i vilken de är integrerade. Underordnade element som är hängda på eller fästa vid en produkt och som fyller en förpackningsfunktion skall räknas som förpack-

ningar, såvida inte dessa är en fast del av produkten och alla delar är avsedda att konsumeras eller bortskaffas tillsammans.

Exempel: *Förpackning*: etiketter hängda direkt på eller fästa på en vara

Del av förpackning: mascaraborste som utgör en del av förpackningens tillslutning, självhäftande etiketter fästa på annat förpackningsföremål, häftklamrar, plastmanschetter, doseringsmått som utgör en del av tillslutningen av förpackningen för rengöringsmedel

Kriterier för återanvändbarhet och återvinningsbarhet

Återanvändbarhet: En förpackning är återanvändbar om dess fysiska egenskaper och utformning gör det möjligt att

1. under normalt förutsebara användningsförhållanden återanvända förpackningen flera gånger,
2. behandla den använda förpackningen i enlighet med hygien- och säkerhetskrav för arbetstagare, och
3. återvinna förpackningen när den inte längre används.

Återvinningsbarhet: En förpackning är återvinningsbar genom

1. materialutnyttjande, om förpackningen är framställd på ett sådant sätt att det är möjligt att utnyttja en viss viktprocent av de material som används vid framställningen av säljbara produkter,
2. energiutvinning, om förpackningsavfallet har ett lägsta värmevärde för att ge optimal energiutvinning, eller
3. kompostering, om förpackningsavfallet är biologiskt nedbrytbart i sådan grad att det inte hindrar separat insamling eller hindrar den komposteringsprocess eller komposteringsaktivitet som avfallet underkastas samt är av sådan art att det kan underkastas fysisk, kemisk, termisk eller biologisk nedbrytning på ett sådant sätt att det mesta av den färdiga komposten slutligen bryts ned till koldioxid, biomassa och vatten.

